

Briselē, 21.10.2015.
COM(2015) 603 final

2015/0250 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar kuru nosaka pasākumus ar mērķi pakāpeniski iedibināt eurozonas vienotu
pārstāvību Starptautiskajā Valūtas fondā**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Eurozona ir plaša, atvērta ekonomikas telpa, kurai ir pienākumi starptautiskās politikas jomā. Ņemot vērā eurozonas ekonomisko un finansiālo ietekmi un vienoto monetāro un valūtas kursa politiku, eurozonas politiskajiem lēmumiem un ekonomiskās attīstības tendencēm ir arvien lielāka nozīme pasaules ekonomikā.

Pēdējos gados eurozonas politiskā nozīme ir vēl ievērojami pastiprinājusies. Ieviešot Eiropas pusgadu un pieņemot tā dēvētos sešpakas un divpakas tiesību aktus¹, kā arī Līgumu par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā², tika integrēta, nostiprināta un paplašināta ES līmeņa uzraudzība pār dalībvalstu politiku jomās, kuras ir būtiskas no makroekonomikas un budžeta viedokļa. Tika izveidots Eiropas Stabilizācijas mehānisms – pastāvīgs krīzes pārvarēšanas mehānisms, kas paredzēts eurozonas valstīm. Savienība turklāt ir izveidojusi banku savienību, kas nodrošina eurozonas banku centralizētu uzraudzību un noregulējumu un ir atvērta visām pārējām dalībvalstīm.

Savukārt eurozonas ārējā pārstāvība nav gājusi līdz minētajām norisēm. Eurozonas iekšējā integrācijā panāktajam progresam ir jāatspoguļojas arī ārējā dimensijā; jo īpaši ir jāvirzās uz vienotu ārējo pārstāvību Starptautiskajā Valūtas fondā (SVF). ES (eurozonai) daudzās jomās, uz kurām attiecas SVF Vienošanās līgums, ir ekskluzīva kompetence vai ar dalībvalstīm dalīta kompetence.

SVF ar saviem kreditēšanas instrumentiem un uzraudzību ir ļoti svarīgs dalībnieks pasaules ekonomikas un finanšu pārvaldībā. Fondam kopā ar Komisiju un Eiropas Centrālo banku (ECB) ir bijusi nozīmīga loma to programmu veidošanā un īstenošanā, kuras bija paredzētas finanšu un valstu parādu krīzes skarto dalībvalstu glābšanai. Turklāt nostiprinātais ekonomikas politikas koordinēšanas pārvaldībai paredzētais satvars un finanšu sektora regulējuma un uzraudzības spēcīgā konverģence banku savienības ietvaros nozīmē, ka turpmāk SVF, izvērtējot uzraudzību un krīzes pārvarēšanu eurozonā, būs jāraugās plašāk nekā tikai valsts perspektīvā.

Efektīva eurozonas pārstāvība dotu iespēju SVF paust vienotu eurozonas vēstījumu tādos jautājumos kā programmas un pārskatīšana, ekonomikas un fiskālā politika, makroekonomikas uzraudzība, valūtas maiņas kursa politika un finanšu stabilitāte. Saskaņotā pārstāvība būtu arī trešo valstu interesēs, jo īpaši tāpēc, ka dotu iespēju sniegt spēcīgāku un konsekvētāku eurozonas ieguldījumu pasaules ekonomikas un finanšu stabilitātē.

2014. gada oktobrī Komisija savā 2015. gada darba programmā³ paziņoja, ka plāno pievērsties eurozonas ārējās pārstāvības jautājumam, strādājot pie ekonomikas un monetārās savienības padziļināšanas.

Kā minēts 2015. gada jūnijā pieņemtajā piecu priekšsēdētāju ziņojumā “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana”⁴, darbā pie eurozonas ekonomikas pārvaldības uzlabošanas būtisks uzdevums ir panākt, lai eurozonas balss starptautiskajā arēnā kļūtu spēcīgāka. Minētajā ziņojumā ir jo īpaši izcelti trūkumi saistībā ar eurozonas pārstāvību SVF,

¹ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-318_en.htm

² Līgums par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā, 2012. gada 1. februāris, <http://www.consilium.europa.eu/european-council/pdf/Treaty-on-Stability-Coordination-and-Governance-TSCG/>.

³ COM(2014) 910: Komisijas 2015. gada darba programmas 1. pielikums, 2014. gada 16. decembris, http://ec.europa.eu/atwork/pdf/cwp_2015_new_initiatives_lv.pdf.

⁴ Piecu priekšsēdētāju ziņojums “Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana”, 2015. gada 22. jūnijs, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_lv.pdf.

kur, neraugoties uz ievērojamo progresu, kas panākts Eiropas nostāju saskaņošanā, eurozona joprojām nevar paust vienotu nostāju.

Komisijas Plānā padziļinātas un patiesas ekonomiskās un monetārās savienības izveidei⁵ jau bija noteikti vairāki prioritāri pasākumi ar mērķi nostiprināt un konsolidēt eurozonas ārējo ekonomisko pārstāvību. Plānā bija ierosināts koncentrēties uz SVF, ņemot vērā tā būtisko lomu starptautiskajā ekonomikas pārvaldībā. Ārējās pārstāvības stiprināšana bija viens no īstermiņā ierosinātajiem prioritārajiem pasākumiem. Arī Eiropas Parlaments ir aicinājis nodrošināt vienotu eurozonas ārējo pārstāvību⁶.

ECOFIN padome 2006. gadā vienojās izvirzīt ilgtermiņa mērķi – pāriešanu uz “vienu euro zonas posteni”. Šajā jautājumā dalībvalstis uzskatīja, ka ir iespējami dažādi veidi, kā virzīties uz to, lai nākotnē eurozonai būtu viens vienots postenis, tostarp pakāpenisku soļu pieeja.

Ņemot vērā šos apstākļus, šajā priekšlikumā ir ierosināts pāriet uz vienotu eurozonas pārstāvību SVF, nosakot, ka eurozonu pārstāv Eurogrupas priekšsēdētājs. Šā mērķa sasniegšanai ir ierosināta pakāpeniska pieeja, kas paredz starpposma pārejas pasākumus pārstāvībai Starptautiskajā monetārajā un finanšu komitejā (IMFC) un SVF valdē. Šie pārejas pasākumi ietvertu to, ka eurozonai tiktu piešķirtas novērotājas tiesības, un eurozonu pārstāvētu valdē jau pašlaik esošas eurozonas dalībvalsts pārstāvis, kopā ar Komisiju un Eiropas Centrālo banku (kurai pašlaik ir novērotājas statuss SVF valdē). Turklāt kopēju nostāju noteikšanas kontekstā būtu jānostiprina koordinēšana, lai par visiem eurozonai svarīgajiem SVF politikas, valstu un uzraudzības jautājumiem sistemātiski tiktu pieņemti kopēji paziņojumi. Visbeidzot, ar šiem pasākumiem būtu arī jātiecas SVF jautājumos stiprināt eurozonas sadarbību ar eurozonā neietilpstošajām dalībvalstīm. Jāatzīmē, ka eurozonas ārējā pārstāvība SVF būs atkarīga arī no tā, kādu turpmāko statusu eurozonai šajā iestādē piekritīs piešķirt tās dalībvalstis.

• **Juridiskais pamats**

LESD 138. panta 2. punktā ir paredzēts, ka Padome var pieņemt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu vienotu pārstāvību starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs. Šā noteikuma pamatmērķis ir panākt eurozonas spēcīgāku un vienotu pārstāvību, jo tika uzskatīts, ka pašreizējā neformālā eurozonas pārstāvības kārtība nav pietiekami efektīva. Šo noteikumu pirmkārt var izmantot, lai nodrošinātu eurozonas pārstāvību tikai SVF. Priekšlikumā būtu jāiekļauj arī noteikumi, ar kuriem eurozonai atļauj labāk koordinēt nostāju noteikšanu SVF, jo tie ir nepieciešami vienotas pārstāvības mērķa sasniegšanai un papildina to. Jānorāda arī uz LESD 138. panta 1. punktu, ar kuru Padomei tiek dotas tiesības noteikt kopēju nostāju jautājumos, kas ir īpaši nozīmīgi ekonomiskajai un monetārajai savienībai, kompetentās starptautiskās finanšu iestādēs un konferencēs.

LESD 138. panta 3. punktā ir paredzēts, ka balsošanā par šo priekšlikumu var piedalīties vienīgi tie Padomes locekļi, kas pārstāv eurozonas dalībvalstis. Padomei lēmums jāpieņem pēc apspriešanās ar ECB.

⁵ Plāns padziļinātas un patiesas EMS izveidei, COM(2012) 777, 30.11.2012., http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:c3f084ef-909d-4258-bb26-50b16cc542b1.0017.03/DOC_2&format=PDF.

⁶ Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par pasaules ekonomikas pārvaldību (2011/2011(INI)), <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+TA+P7-TA-2011-0457+0+DOC+PDF+V0/LV>.

Paralēli Komisija ir nolēmusi atsaukt savu priekšlikumu Padomes lēmumam par Kopienas pārstāvību un nostāju starptautiskā līmenī ekonomiskās un monetārās savienības kontekstā (COM (1998) 637 *final*), kurš netika pieņemts un ir zaudējis aktualitāti kopš euro ieviešanas un Lisabonas līguma spēkā stāšanās⁷.

⁷ *Proposal for a Council decision on the Representation and Position Taking of the Community at International Level in the context of Economic and Monetary Union – COM(1998) 637 final*, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:51998PC0637&from=FR>.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar kuru nosaka pasākumus ar mērķi pakāpeniski iedibināt eurozonas vienotu pārstāvību Starptautiskajā Valūtas fondā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 138. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu⁸,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu⁹,

tā kā:

- 1) Savienībai īstenojot savas kompetences, kuras attiecas konkrēti uz eurozonas dalībvalstīm ("eurozonu"), tā var pieņemt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu vienotu pārstāvību un kopējas nostājas starptautiskajās finanšu iestādēs.
- 2) Eurozona ir plaša, atvērta ekonomikas telpa, kurai ir pienākumi starptautiskās politikas jomā.
- 3) Savienībai ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz eurozonas dalībvalstu monetāro politiku. Turklāt uz eurozonas dalībvalstu ekonomikas, fiskālo un finanšu politiku attiecas pastiprināti Savienības koordinācijas un uzraudzības mehānismi.
- 4) Kā norādīts ziņojumā "Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana" ("piecu priekšsēdētāju ziņojums"), kurš publicēts 2015. gada 22. jūnijā, no tā, cik liela ir Savienības ekonomikas un finanšu telpa, un tā, ka vairākus Savienības dalībvalstu ir viena vienota monetārā un valūtas kursa politika, izriet arvien pieaugošā Savienības politikas lēmumu un ekonomikas norišu nozīme pasaules ekonomikā. Minētajā ziņojumā turklāt bija aicināts konsolidēt eurozonas ārējo pārstāvību.
- 5) Tāpēc ir absolūti nepieciešams, lai eurozonai būtu pilnvērtīga loma starptautiskajā sadarbībā monetārās, ekonomikas un finanšu politikas jomā, jo īpaši Starptautiskajā Valūtas fondā (SVF), kas ir viena no galvenajām starptautiskās monetārās un finanšu sistēmas organizācijām.
- 6) Tomēr SVF locekles ir valstis. Līdz ar to eurozona Fondā un tā struktūrās nav pārstāvēta kā atsevišķa locekle. Patlaban ir divas tādas eurozonas dalībvalstis, kas katra var iecelt pa izpilddirektoram, savukārt pārējās eurozonas dalībvalstis ir iekļautas sešās dažādās valstu grupās. Tas kavē eurozonas iespējas efektīvi un vienoti paust nostāju SVF. Turklāt tas samazina SVF un eurozonas sadarbības efektivitāti.

⁸

⁹ ..

- 7) Nesen nostiprinātais eurozonas satvars, kas attiecas uz ekonomikas politikas koordinēšanu, un finanšu sektora regulējuma un uzraudzības spēcīgā konverģence banku savienības ietvaros nozīmē, ka turpmāk SVF, izvērtējot uzraudzību un krīzes pārvarēšanu eurozonā, būs jāraugās plašāk nekā valsts perspektīvā. Efektīva eurozonas pārstāvība turklāt dotu iespēju SVF paust vienotu eurozonas vēstījumu tādos jautājumos kā finansiālās palīdzības programmas un pārskatīšana, ekonomikas un fiskālā politika, makroekonomikas uzraudzība un valūtas maiņas kursa un finanšu stabilitātes politika.
- 8) Neskarot iespēju eurozonai vēlāk kļūt par pilntiesīgu locekli, būtu jāveic pasākumi, kas eurozonai dotu iespēju SVF paust vienotu nostāju, ņemot vērā SVF locekļu pašreizējo strukturējumu.
- 9) Par mērķi būtu jāizvirza eurozonas vienota pārstāvība (viena sēdekļa princips) visās SVF struktūrās, līdztekus ļaujot eurozonas dalībvalstīm paturēt savu pašreizējo statusu kā Fonda dalībniecēm. Komisijai būtu jāstrādā pie šā mērķa sasniegšanas.
- 10) Terminam, kādā panāk šādu vienotu pārstāvību SVF, būtu jāatbilst pēdējā posma grafikam, kurš piecu priekšsēdētāju ziņojumā noteikts ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai.
- 11) Šai vienotajai pārstāvībai būtu jāiet roku rokā ar SVF ietvaros paužamo nostāju pastiprinātu koordinēšanu, vienlaikus tiecoties šajā iestādē stiprināt eurozonas sadarbību ar eurozonā neietilpstošajām dalībvalstīm.
- 12) Tikmēr, kamēr nav pilnībā panākta eurozonas vienota pārstāvība visās SVF struktūrās, būtu jāparedz pārejas kārtība, lai eurozona SVF varētu paust saskaņotāku nostāju, īpaši SVF valdē un Starptautiskajā monetārajā un finanšu komitejā (IMFC).
- 13) Attiecībā uz valdi būtu jāoficializē pašreizējā prakse, ka viens no eurozonas dalībvalstis pārstāvošajiem izpilddirektoriem pārstāv arī eurozonas intereses. Turklāt, tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) saskaņā ar SVF Lēmumu Nr. 12925-(03/1), kurš pieņemts atbilstoši SVF Vienošanās līguma X pantam, uz atsevišķām valdes sēdēm jau sūta savu pārstāvi kā novērotāju, šis ECB novērotājas statuss, ņemot vērā uzdevumus Eiropas Centrālo banku sistēmā (ECBS), būtu jāattiecinā uz visu eurozonu. Šāds vienots novērotājas statuss valdē attiecībā uz visu eurozonu dotu iespēju aptvert visu eurozonas jautājumu loku. Turklāt tas eurozonai dotu iespēju labāk organizēt tās kā novērotājas pārstāvību.
- 14) Par šo eurozonas novērotājas statusu sarunas ar SVF būtu jārisina Eurogrupas priekšsēdētājam, Komisijai un ECB.
- 15) Komisija un ECB jau ir novērotājas IMFC. Pašreizējie paziņojumi pavasara un ikgadējās sanāsmēs būtu jāaizstāj ar Eurogrupas priekšsēdētāja paziņojumu eurozonas vārdā.
- 16) Būtu jādara viss iespējamais, lai eurozonas dalībvalstis SVF ietvaros pakāpeniski pārkārtotu ar mērķi panākt lielāku konsekvenci. Padomei būtu jāvienojas par principiem, saskaņā ar kuriem virzīties uz eurozonas dalībvalstu pārgrupēšanu SVF.
- 17) Pašlaik dalībvalstu nostājas koordinēšana saistībā ar SVF sanāsmēm notiek gan Ekonomikas un finanšu komitejā (EFK) un tās apakškomitejā, kura skata ar SVF saistītos jautājumus (SCIMF), Briselē, gan dalībvalstu pārstāvju SVF neformālās sanāsmēs Vašingtonā (EURIMF). EFK ietvaros būtu jāizveido speciālas eurozonas apakškomitejas, lai varētu labāk koordinēt eurozonas nostāju SVF jautājumos.

- 18) Eurozonas dalībvalstis 2007. gadā vienojās, ka tajos jautājumos, kuri ir tieši un ekskluzīvi saistīti ar eurozonas kopējo politiku, tās sagatavos kopējus eurozonas paziņojumus. Šī vienošanās būtu jānostiprina un jāpaplašina, nosakot prasību, ka kopēji paziņojumi tiek pieņemti par visiem eurozonai svarīgajiem SVF politikas, valstu un uzraudzības jautājumiem.
- 19) Kad kāda dalībvalsts ievieš euro, būtu jādara viss iespējamais, lai panāktu nepieciešamos pielāgojumus SVF.
- 20) Visi jautājumi, kuri ir īpaši nozīmīgi ne tikai eurozonai, bet visai Savienībai, būtu EFK vai Padomē cieši jākoordinē ar eurozonā neietilpstošajām dalībvalstīm.
- 21) Lai palielinātu pārredzamību un pārskatatbildību attiecībā pret Eiropas Parlamentu un Padomi, Komisijai, apspriežoties ar Eurogrupu un Eiropas Centrālo banku, būtu Eiropas Parlamentam un Padomei jāpagatavo regulāri ziņojumi par eurozonas jautājumu koordināciju SVF un citās starptautiskajās finanšu iestādēs,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. IEDAĻA DEFINĪCIJAS UN MĒRĶIS

1. pants **Definīcijas**

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “eurozonas dalībvalstis” ir dalībvalstis, kuru valūta ir euro;
- (2) “eurozona” ir Savienība, kad tā īsteno kompetences, kuras attiecas konkrēti uz eurozonas dalībvalstīm.

2. pants **Mērķis**

Šajā lēmumā ir paredzēti noteikumi par pakāpenisku eurozonas vienotas pārstāvības ieviešanu, kā arī kopēju nostāju noteikšanu Starptautiskajā Valūtas fondā (SVF), līdz eurozona būs kļuvusi par pilntiesīgu SVF locekli.

2. IEDAĻA EUROZONAS VIENOTA PĀRSTĀVĪBA SVF UN KOORDINĒTA TĀS NOSTĀJU NOTEIKŠANA

3. pants **Eurozonas vienota pārstāvība SVF**

Eurozonas dalībvalstis ar Komisijas un Eiropas Centrālās bankas (ECB) atbalstu veic visus nepieciešamos pasākumus, lai vēlākais līdz 2025. gadam tiktu ieviesta eurozonas vienota pārstāvība SVF, kura balstās uz šādiem principiem:

- vadītāju padomē eurozonas viedokļus sniedz Eurogrupas priekšsēdētājs;
- Starptautiskajā monetārajā un finanšu komitejā (IMFC) eurozonu pārstāv Eurogrupas priekšsēdētājs;

- tieša eurozonas pārstāvība SVF valdē, kuru nodrošina eurozonas valstu grupas izpilddirektors, un pēc tam vienas vai vairāku tādu valstu grupu izveide, kuru sastāvā ir vienīgi eurozonas dalībvalstis;
- iepriekš minēto izpilddirektoru ievēl, pamatojoties uz Eurogrupas priekšsēdētāja priekšlikumu un saskaņā ar Līgumiem pievienotā 14. protokola par Eurogrupu 2. pantā paredzēto procedūru.

4. pants

Eurozonas nostāju koordinēta noteikšana

Pēc tam, kad ir panākta 3. pantā minētā vienotā pārstāvība, piemēro šādus noteikumus:

- (a) neskarot kopējās nostājas, ko Padome pieņem saskaņā ar LESD 138. panta 1. punktu, visas nostājas, kuras mutiski vai ar rakstveida paziņojumiem ieņem SVF struktūrās, pilnībā iepriekš koordinē attiecīgi Padomē, Eurogrupā, EFK un/vai Eurogrupas jautājumu darba grupā (*EWG*);
- (b) SVF ietvaros izveido speciālu atbalsta struktūru, kuras uzdevums ir sniegt atbalstu visiem dalībniekiem, kas ir iesaistīti eurozonas vienotajā pārstāvībā saskaņā ar 3. pantu.

3. IEDAĻA PĀREJAS NOTEIKUMI

5. pants

PĀREJAS NOTEIKUMI

Tikmēr, kamēr nav pilnībā panākta vienotā pārstāvība atbilstoši 3. pantā uzskaitītajiem principiem, piemēro 6. līdz 9. pantu.

6. pants

Eurozonas pārstāvība SVF valdē

1. Eurozonas dalībvalstis un Eurogrupa, Komisija un ECB kopīgi cenšas SVF panākt, ka eurozonai SVF valdē ir novērotājas statuss saskaņā ar 2. punktā paredzēto kārtību.
2. Eurozonu valdē pārstāv valdē jau pašlaik esošas eurozonas dalībvalsts pārstāvis. Viņu ieceļ uz divarpus gadiem saskaņā ar Līgumiem pievienotā 14. protokola par Eurogrupu 2. pantā paredzēto procedūru. Komisija un ECB arī var piedalīties sēdēs un attiecīgā gadījumā izteikties.
3. SVF ietvaros izveido novērotāja biroju, kura uzdevums ir sniegt atbalstu eurozonas kā novērotājas tiesību īstenošanā.

7. pants

Eurozonas pārstāvība IMFC

1. Eurozonas dalībvalstis un Eurogrupa, Komisija un ECB kopīgi cenšas SVF panākt, ka eurozonai ir tiesības vērsties pie *IMFC*. Šīs tiesības neskar kārtību, kas uz Savienību kopumā pašlaik attiecas SVF.
2. *IMFC* eurozonu pārstāv Eurogrupas priekšsēdētājs, Komisija un ECB, kas attiecīgā gadījumā var izteikties *IMFC* sanāksmēs.

8. pants

Eurozonas iekšējā koordinācija attiecībā uz SVF kārtību par valstu grupām

1. Visus jautājumus, kas saistīti ar SVF kārtību par valstu grupām attiecībā uz eurozonas dalībvalstīm, pilnībā iepriekš koordinē un saskaņo attiecīgi Padomē, Eurogrupā, EFK un/vai *EWG*.
2. Nostājas, kuras ieņem attiecībā uz 1. punktā minēto kārtību par valstu grupām vai tās izmaiņām, saskan ar mērķiem palielināt eurozonas pārstāvības saskaņotību un panākt tās vienotu pārstāvību SVF.
3. Pārejas posmā eurozonas dalībvalstis pārgrupējas vienā vai vairākās valstu grupās, kuru sastāvā ir vienīgi eurozonas dalībvalstis.

9. pants

Eurozonas iekšējā koordinācija attiecībā uz eurozonai svarīgiem jautājumiem

Neskarot kopējās nostājas, ko Padome pieņem saskaņā ar LESD 138. panta 1. punktu, eurozonas dalībvalstis attiecīgi Padomē, Eurogrupā, EFK un/vai *EWG* SVF valdes un vadītāju padomes sēžu vajadzībām cieši koordinē un saskaņo kopējās nostājas visos eurozonai svarīgajos jautājumos un izmanto kopējus paziņojumus par šiem jautājumiem.

4. IEDAĻA KOPĒJI NOTEIKUMI

10. pants

Eurozonas paplašināšanās

Ja Padome nolemj, ka kāda dalībvalsts atbilst nepieciešamajiem nosacījumiem, lai ieviestu euro, eurozonas dalībvalstis un Eurogrupa, Komisija un ECB kopīgi cenšas panākt vajadzīgās izmaiņas SVF.

11. pants

Koordinācija ar eurozonā neietilpstošajām dalībvalstīm

Par jautājumiem, kas saistīti ar SVF, Padomē un EFK organizē ciešu sadarbību ar eurozonā neietilpstošajām dalībvalstīm. Jautājumos, kas svarīgi visai Eiropas Savienībai, koordinē kopējas nostājas.

12. pants

Ziņojumu sniegšana

Komisija, apspriežoties ar Eurogrupu un ECB, regulāri Eiropas Parlamentam un Padomei sniedz ziņojumu par eurozonas jautājumu koordināciju SVF un citās starptautiskajās finanšu iestādēs.

13. pants

Adresāti

Šis lēmums ir adresēts eurozonas dalībvalstīm.

14. pants
Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*